

متن پرسش

سلام و درود و نور و رحمت و عزت الهی تقدیم شما استاد بزرگوار: بی‌نهایت ممنونم از اینکه وقت گرانبهاتون رو برای ما اختصاص میدید. در مورد پرسش ۴۰۳۰۷ فراز پایانی دعای عهد «اللهم و سر نبیک محمد (ص) برؤیته و من تبعه علی دعوته وارحم استکانتانا بعده» نمی‌فهمم چه جور دیدنی و رؤیانی هست برای حضرت محمد (ص) که ایشون مسرور میشن. منظور همون ظهور جهانی ایشون هست؟ پس اگر اینطوره چرا در ادامه دعا می‌فرماید «وارحم استکانتانا»؟ یعنی ما مردم عادی از ظهور آقا مسرور نمیشیم و استکانت یعنی چه حال و روزی که ما داریم؟ و جزء مسروران نیستیم. استاد: اساسا چرا روایات ظهور حالت ابهام گونه دارند؟ من واقعا از خوندن کتابهای در مورد حضرت حجت عجل الله تعالی فرجه الشریف لذت نمی‌برم چون همشون ابهام دارند. خداییش فقط با دروس شما درباره آقا امام عصر علیه السلام و تفاسیر قران شما وجودم از ابهام درمیداد. استاد جان ی سؤال دیگه هم دارم وقتی دروس معاد رو گوش میدم خیلی حال خوب و عجیبی بهم دست میده و احساس می‌کنم با یک سیر وجودی با شما همراه میشم و خیلی دست و پا زندهای الکی که به اسم مجاهده دارم و اساسا هیچ اثر وجودی هم در من ندارند رو دیگه لازم نیست انجام بدم، انگار یک جور تحول قلبی و حرکتی یا یک جور مقلب القلوبی یا یک نظر و عنایتی بهم میشه یا بهتر بگم بقول فرمایش خودتون شنیدن دروس معاد شما عین شدن میشه در وجودم، این حالت رو زمانی بهتر متوجه میشم در وجودم که قران خوندنم تغییر میکنه، لذت خاصی از قرآن می‌برم. سؤالم اینه که استاد شما چطور اینقدر با یقین دروس معاد رو درس می‌دید؟ ببخشید جسارتا انگار خودتون هزار بار مرگ رو چشیدید و طی کردید. جوری که شما درس میدید منم خودم رو می‌بینم که هزار بار مرگ رو و منزلهای برزخی رو طی می‌کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. در آن فراز عرض می‌شود: خداوندا! و مسرور فرما پیغمبر خود محمد «صلوات الله علیه و آله» را به دیدار امام. و مسرور فرما هر که را متابعت کرده پیغمبر یا امام را بر دعوت او. آری! رسول خدا «صلوات الله علیه و آله» در مظهر مقدس حضرت مهدی در واقع، صورت نهایی خود را در عالم متعین می‌یابد و البته و صد البته هر آنکس که به دنبال صورت نهایی انسانیت است با به ظهور آمدن وجود مقدس حضرت مهدی «عجل الله تعالی علیه» به اعتبار نسبتی که با آن حضرت در جمال آن حضرت می‌یابد، مسرور می‌شود و این مائیم و در انتظار چنین حضوری، و معلوم

است که روایات اصلی ما در رابطه با مقام ظهور، فوق العاده ارزشمند است مشروط بر آنکه در نسبت با حضرت صاحب الامر «عجل الله تعالی علیه» حالت اُبزگی نداشته باشد بدین معنا که به جای احساس نهایی خودمان در آن حضرت، تنها به باور نسبت به آن حضرت اکتفا کرده باشیم. ۲. آری! مهم آن است که هم اکنون در وسعت ابدیت خود، خود را جستجو کنیم و خدا می داند تمام آیات مربوط به معاد، حکایت چنین موضوعی است. موفق باشید